

SENTÈNCIA de 23 d'octubre de 2003

Honoraris de l'advocat: procedència de la seva reclamació per via judicial.- *Perpetuatio jurisdictionis*

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En els autes de núm. B-0040-5/03, tramitats pel procediment de mínima quantia instats per la Sra. Lourdes A.M. contra el Sr. Pelegrí P.V. en reclamació de quantitat, en data 4 d'abril últim l'Hble. Batlle, actuant en tribunal Unipersonal, va dictar una sentència en la qual va decidir:

"Que ha de declarar i declara inadmissible la demanda formulada en data 14 de gener del 2003 per la procuradora Sra. Cristina FERNÁNDEZ LÓPEZ, actuant en nom i representació de la lletrada Sra. Lourdes A.M., contra el Sr. Pelegrí P.V., per ésser el Tribunal incompetent inhibint-se a favor de la Junta de Govern del Col·legi d'Advocats d'Andorra. I sense establir especial condemna en costes processals."

II.- Disconforme la Sra. Lourdes A.M. amb la resolució anterior, ha interposat contra ella aquest recurs d'apel·lació el qual ha estat tramitat segons les normes legals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ.

FONAMENTS DE DRET

I.- És un principi cabdal en el dret processal que els litigis s'han de decidir segons la situació de fet i de dret existents al moment de la formulació de la demanda sense que els canvis que s'hagin produït amb

posterioritat puguin afectar la decisió de la sentència; i és conseqüència d'aquest principi la coneguda màxima "*liti pendente nihil innovetur*", és a dir, que un cop iniciat un litigi no es pot canviar res i les coses han de continuar tal com estaven fins que s'hagi acabat el judici.

Portem a col·lació aquest principi perquè la Sentència apel·lada no l'ha tingut prou en compte, la qual cosa ha determinat una decisió que caldrà esmenar.

En efecte:

II.- La situació que hi havia quan l'agent va presentar la demanda era, segons s'exposava en ella, que l'agent com a lletrada contractada pel defenent, havia efectuat els tràmits necessaris amb la finalitat de dissoldre la Societat mercantil andorrana "COMERCIAL MEDITERRÀNIA IMPORT-EXPORT, S.L." (COMEDI IMPORT-EXPORT, S.L.); que un cop finalitzats els treballs havia lliurat la seva minuta d'honoraris al demandat per un import de 185.000,-Pts, o sia 1.111,87.-€; i que a la data de la demanda el 14 de gener de 2003, el demandat no li havia pagat tals honoraris malgrat les múltiples gestions que havia efectuat envers d'ell.

Aquesta era la situació que presentava la demanda: una situació d'impagament de la part demandada dels honoraris de la lletrada.

El 30 de gener següent es va citar a termini el demandat amb entrega de còpia de la demanda per tal que el 14 de febrer següent comparegués a la Batllia als efectes de celebrar el judici en el curs del qual hauria de contestar per escrit o verbalment la demanda amb proposició de proves.

En l'acta del judici el 14 de febrer, el demandat va contestar la demanda verbalment "*manifestant que reconeix deure una quantitat a l'agent en concepte d'honoraris no estant d'acord amb l'import que se li reclama*" i va aportar en aquell acte còpia d'un escrit que quatre dies abans, el 10 de febrer, havia presentat al Col·legi d'Advocats on exposava que havia fet l'encàrrec a la lletrada; que li havia pressupostat com a honoraris "*60.000,-Pts aproximadament*" a part despeses de Notaria, taxes i Batllia; que hi havia estat d'acord; que amb gran sorpresa el 24 d'agost de 2001 la lletrada li havia enviat la factura detallada amb l'import de 185.000,-Pts, i que no s'havien posat d'acord; que havia rebut de la Batllia la demanda origen d'aquestes actuacions, i que esperava que el Col·legi d'Advocats "*prendrà en consideració el meu contingut*" (referint-se al seu escrit esmentat).

III.- La presentació pel defenent d'aquell escrit al Col·legi d'Advocats 29 dies després d'haver-se presentat la demanda a la Batllia en reclamació de la quantitat

susdita, no podia fer canviar la seva competència inqüestionable per resoldre la reclamació civil objecte de la demanda (Sentències d'aquesta Sala de 19 de juny de 1997, 8 d'abril de 1998, 22 de juny de 2000 etc.) ni inhibir-la al Col·legi d'Advocats per a l'aplicació de l'art. 6è del Decret de 4 de febrer de 1986 el qual resultava inaplicable perquè quan es va presentar la demanda el defenent no tenia plantejada cap qüestió en el Col·legi d'Advocats, sinó que la situació que hi havia era purament i simple la d'impagament de la minuta d'honoraris per la part del defenent, i aquesta era la situació a què havia d'atendre i donar resposta la Sentència d'acord amb la tutela efectiva que ha d'atorgar l'organisme jurisdiccional segons l'art. 10 de la Constitució.

Escaurà per tant revocar la Sentència apel·lada i acordar que l'Hble. Batlle, previ informe que haurà de sol·licitar al Col·legi d'Advocats sobre l'import de la minuta d'honoraris de la lletrada recurrent, dicti la Sentència que cregui escaient en relació a tal minuta.

No s'haurà de fer pronunciament de les costes d'aquest recurs ni de les de primera instància.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Estimar aquest recurs d'apel·lació; revocar la Sentència apel·lada, i acorda retrotreure les actuacions retornant-les a la Batllia per tal que previ obtenir el dictamen del Col·legi d'Advocats sobre la minuta de la lletrada agent, dicti la Sentència que consideri escaient. No es fa pronunciament especial de costes de les dues instàncies.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-